

## BON PROFIT

Va despertar un dia curiós a la parròquia de Figueroles. Mossèn Antoni, el més matiner, no havia fet acte de presència al desdijuni. No era diumenge, així que ningú no se'n va preocupar tenint en compte la mariscada de què havia gaudit la nit passada. Coneixedora de la delicadesa del paladar del mossèn, alguna feligresa agraïda li havia fet arribar un bon assortiment de marisc.

Tanmateix, arribada una hora que feia inútil qualsevol excusa, un escolà s'acostà al dormitori del pare i trobà el cos sense **vida**, rígid, d'un blanc radiant i pàl·lid. De seguida telefonaren als serveis sanitaris, que només arribar confirmaren l'horripilant notícia.

L'inspector Tàfol i el subinspector Jordi *el Rus* s'acostaren a l'abadia per acompanyar la jutgessa en l'alçament del mort. *El Rus* digué:

–Vinga, Tàfol, no li pegues més voltes. Mossèn Antoni ja tenia els seus anys i, de **salut**, anava... Per què no anem a esmorzar? M'han comentat que a Costur et fartes per 7 euros.

–Jordi, es tracta d'un assassinat –assegurà mentre s'aponava sobre el cadàver i col·locava el nas a un centímetre de la boca de la víctima—. El pare ha estat enverinat. No notes la sentor a all? És una olor molt característica que devia haver-te tombat només entrar a la cel·la.

\* \* \*

Efectivament, l'autòpsia determinà que la causa de la mort estava en els llagostins. Algú els havia emmetzinat amb arsènic. *Curiosa elecció*, pensà l'inspector Tàfol. *El fet estrany rau en la substància triada. Hi ha desenes de substàncies més comunes, de més fàcil accés i, fins i tot, algunes que anul·larien les **esperances** de qualsevol forense.*

– Què cavil·les, Tàfol? – li llançà des de l'escriptori d'enfront el seu company.

– Has vist *El nom de la Rosa*, Rus?

Després de nous interrogatoris, els habitants de l'abadia afavoriren una nova línia d'investigació. Feia huit mesos, una novícia encarregada de la cuina i el refectori havia estat expulsada per quedar-se embarassada.

En acostar-se a casa de la jove, la porta oberta i el silenci sepulcral els convidaren a entrar i a pensar que res bo hi trobarien.

La nota sobre el moble rebedor resava: “Mossèn Antoni, encarregue's vosté del seu fill al cel”.